
Wat doe je ermee ?

door J. Landwehr

Tijdens een colloquium van de Franse orchideeënvereniging te Parijs, werd door bekende Duitse orchidologen hun karteringsmethodiek uit de doeken gedaan. Deze kartering betreft het Mediterrane gebied. In dit geval was Griekenland aan de beurt. Hierbij moet ik opmerken, dat de vergaarde gegevens getuigden van de bekende grondigheid. Na beëindiging van hun betoog heb ik hun de vraag gesteld: "En wat doe je daar dan mee ?". Vergeleken met de reeds verworven gegevens leek zo'n vraag overbodig, zo niet ietwat stompzinig. Natuurlijk was het doel van dit project vrij duidelijk: men kreeg hierdoor meer inzicht in de verspreiding van de soorten en alles wat daarmee samengaat. Tenslotte moet het eindresultaat uitmonden in meer bescherming van deze zo kwetsbare plantengroep.

Helaas was ik zo dom om te vragen, hoe men zich deze bescherming voorstelde - want dan moet je toch bij de regeringsinstanties aankloppen. Het zijn niet alleen de orchideeën, die wettelijk beschermd moeten worden, maar veel meer hun milieus; hun biotopen moeten veilig gesteld worden. En dat met al die geiten en knollenverzamelaars! Feitelijk moet je dus bij de politici aankloppen, want dat zijn toch de wettenmakers. Hiermee was de discussie afgesloten. Het woord politiek past niet in onze kringen. Wij zijn a-politiek.

Toch blijf ik maar denken: als één of andere regering nu eens toevallig van mening is, dat de *welvaart* van het volk afhangt van de geiten of van de knollenverzamelaars? Of dat de *welvaart* van hun eigen bankrekening belangrijker is dan het *welzijn* van ons allen. Hoe krijgt men het dan voor elkaar om al die kostbaarheden van orchideeën (graadmeters van ons *welzijn*) te behoeden voor hun afgang, zo niet ondergang? Dit zou toch ook onze afgang of ondergang kunnen worden.

Maar wat weet ik van politiek af? Niets. Zo zijn in Nederland veel goede wetten gemaakt, waar wij natuurbeschermers best blij mee zijn. Onder andere is het verboden om bepaalde plantjes (zie de lijst van beschermde planten) uit te steken, te vervoeren enz. Het is ook verboden om beestjes te pesten (kistkalveren, oortjes van hondjes couperen enz., enz.). Om tevens het evenwicht te bewaren tussen dierenbeschermers en dierendoders zijn er in ons land ongeveer 33.000 jachtaktes uitgegeven. We praten niet over het aantal visaktes, want vissen zijn geen beestjes. "Zou dit nu politiek zijn?", vraag ik me af. Daarbij moet worden opgemerkt, dat onze regering een enorme collectie informatie bezit in de vorm van rapporten, inventarisaties, karteringen, aanbevelingen, streekplannen, bestemmingsplannen enz. We kunnen dus niet zeggen, dat het onze bewindslieden aan informatie over de natuur ontbreekt. Het vernuftige van een bestemmingsplan is echter, dat het na zekere tijd van bestemming kan veranderen. Dat is dus politiek.

Hoewel ik geen pessimist ben, ben ik me wel bewust van onze afgang. Als ik al die krampachtige pogingen zie om nog iets te behouden van wat wij zo graag "natuur" willen noemen, dan moet ik met spijt opmerken, dat de strijd ongelijk is. Ondanks dat blijf ik zeggen "doorgaan, doorduwen, doorvechten!". Dus toch maar doorgaan met karteren, met inventariseren van plantjes en beestjes. Strijdbaar blijven, afdwingen.

Later zullen onze kinderen ons daar dankbaar voor zijn.

Dr. J. Landwehr
Pech de Gamble
46090 Le Montat
France